

שהרי כתוב על האבנים הראשונים (ישעיה נד) **הִנֵּה אָנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוֹךְ אֲבָנֶיךָ** [קטו], ומבאר את הפסוק שלא כפשוטו, ומבאר מהו הפירוש מילת **מֵרְבִיץ** דהיינו **לְאַתְקַנָּא תְּבִירָא** לתקן את האבנים השבורות, כי ז'ין יגדלו ויהיו כמעלת או"א. **מַאי בַּפּוֹךְ** וביאור מילת בפוך. **כְּמָה דְאַתְּ אָמַר** (מלכים ב ט) **וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹךְ עֵינֶיהָ** איפור יקר ויפה [קסח] שהנשים כוחלות בו את העיניים, וכעין זה יש **אֲבָנִים אֵית דְּאֶקְרוּן פּוֹךְ** כי יש אבנים שנקראים פוך שהם אבנים יקרות מאוד. **מַאי טַעְמָא הָאֵי** והטעם שנקראים פוך, **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר רָזָא אֵיהּוּ סוּד הוּא**, **וְרָזָא דָּא לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אַתִּי הֵיב לְמַנְדַּע** וסוד זה ניתן למקובלים והמכוונים הנקראים "מחצדי חקלא" [קסו] משום שהם קוצרים את השדה העליון שהוא המלכות דאצילות.

אור הרשב"י

השם יתברך לתקנא תבירא. וכן תמיד מתעורר קטרונים לשבור החומה והשם יתברך בהווה מרביץ לתקנא תבירא. ואמר מרביץ בפוך אבניך, היינו אבנים שלך והוא הקדושה שהניחו ישראל בהחומה דחומות ירושלים נתקדשו בב' תודות וכו' כמו שאיתא (שבועות ט"ו ע"ב) ואז נתקדשה ירושלים שיהיה שם המקום שלפני ה' כמו שנאמר ואכלת שם לפני ה' אלהיך וגו' למען תלמד ליראה וגו'. ומקום המקדש נתקדש עוד על ידי דוד המלך ע"ה ושלמה. וזהו הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך שהאבנים שלך מה שאתה הכנסת קדושה בהחומה עוד הם אותם האבנים והשם יתברך מרביצם

[קטז] רש"י ביאר מרביץ בפוך - רוצף רצפתך מאבני נופך. והרד"ק כ' מרביץ - מושיב או משכיב כלומר שיהיו אבני היסוד אבני פוך שהם כעין חול והם מרגליות ועליהם ארביץ אבני הקיר.

[קסח] ע"פ רש"י איוב פרק מב' פסוק יד'.

[קסו] וכ' בספר פרי צדיק (פרשת ראה אות ט') וז"ל: וצריך להבין מה הוא הסוד שאמר דאתיהיב למינדע רק למחצדי חקלא שנגנוזו אבני היסוד. אך הענין דעיקר התנחומין הם מה שאמר הנה אנכי מרביץ בלשון הווה ולא אמר בלשון עתיד ארביץ. אבל האמת הוא שגם בהווה השם יתברך מרביץ לאתקנא תבירא ורק ברגע קטן עוזבתיך ותיכף התחיל

הלימוד היומי

תָּא תָּוִי בא וראה שאבני היסודות הראשונות לא התבטלו, **אֵינֻן אֲבָנֵי**
הַיְסוּדֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם אלו האבנים של היסוד דציון וירושלים
 הראשונים סוד יסוד ומלכות שהם ז"ו, **חֵם וְשָׁלוֹם הַשְּׁלִיטוֹ עָלֶייהוּ**

אור הרשב"י

מאמר ה) כתב וז"ל: הנה יש לי רמז, פו"ך
 (וספירים היינו ב' פעמים) ספ"ר ספ"ר בגימ'
 תת"ו, מנין התיבות שישנן בשני בתי
 התפילין תפילין של יד ותפילין של ראש,
 עכ"ל.

ובספר אנרא דכלה (פרשת ראה) כ' וז"ל:
 עניה סוערה לא נוחמה הנה אנכי מרביץ
 בפו"ך אבניך (ישעיה נד יא). אמרו בזה"ק
 [ח"ב ר"מ ע"ב] שהגויים לא שלטו באבני
 ירושלים ועד היום אם ימלא האדם את עיניו
 בפו"ך יראה כל אבני בית המקדש על מכונם,
 אין לנו עסק בנסתרות ל"י אלקינו מה הוא
 ענין הפוך, ואציין למשכילים, פו"ך בך רבתי
 דא"י"ק [העולה המש מאות] בגימ' עז"ת
 הו"ה, והיא לעולם תעמוד [תהלים לג יא]
 והבן. והנה תבין עוד ירושל"ם כעת חסר יו"ד,
 בגימ' עז"ת הו"ה, ויוסף הש"י במהרה בה
 סוד היו"ד (באפשר הכוונה על נקודת ציון),
 והוא לדעתי סוד ויסדת"ך בספיר"ם, דהיינו
 בחינת יסוד יכונה ספיר על שם הנקודה
 לבינה אשר בתוכה כמו יו"ד, והש"י יאיר
 עינינו באמיתית התורה. עכ"ל. והאביר יעקב
 (בספר מחשוף הלבן פרשת שופטים) כ' כי
 פוך במלוי פ"א וי"ו כ"ף גימטריא בא"ר, סוד
 השכינה.

לאתקנא תבירא. וזה שאמר אחר כך ורוא
 דא למחצדי חקלא אתיהיב למינדע דמחצדי
 חקלא איתא בזהר הקדוש (ריש אדרא רבא)
 ומחצדי חקלא זעירין, והיינו שבאדרא הם
 היודעים לקצור השדה דחקל תפוחין דאיתא
 בזהר הקדוש (ח"ב קס"ו ב') האי אור זרע
 ליה קודשא בריך הוא בגנתא דעדנוי וכו'.
 והיינו אור הראשון שנננו וכיון שנננו הוא
 בבחינת שכל הנעלם מכל רעיון דמטעם זה
 נחשב מאמר יהי אור בזהר הקדוש (ח"ג י"א
 ב') למאמר ראשון, והיינו אחר שנננו.
 ומחצדי חקלא הם הקוצרים הזרעים מהשדה
 דחקל תפוחין שהוא הגן עדן שיתגלה
 ההעלם. וכשיש התגלות עתיקא אז יכולים
 לראות דכל אבנין וכל יסודי ירושלים
 מתתקנן על אתרייהו דלא שליטא בהו שאר
 עמין וכו'. וזהו בשבת שיש התגלות עתיקא
 ובפרט בסעודה שניה שהוא סעודתא
 דעתיקא ולכן אומרים בסעודה זו חדו חצדי
 חקלא וכו'. ולכן מפטירין התנחומין בשבת
 בתפלת שחרית שהוא גם כן כנגד קדושת
 בחינת עתיקא כמו הסעודה כמו שכתב
 בתיקונים (תיקון י"ח). עכ"ל. ועיין עוד
 בדבריו בפרשת שופטים (אות ט').

ובספר בני יששכר (מאמרי חדשי תמוז אב -

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שָׂאֵר עֲמִין ח"ו ששלטו עליהם שאר עמים, דודאי לא שלטו בהם, וְלֹא אֹקְרוּ
 לֹזַן וְלֹא שִׁרְפוּ אוֹתָם, וְלֹא אֶתְּוֹקְרוּן וְלֹא נִשְׁרְפוּ מֵעֲצָמָם, אֶלְא כִּלְהוּ
 אֶתְּגַנְיֹזוּ אֵלֵא כּוֹלָם נִגְנֹזוּ, וְגַנְיֹז לֹזַן קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא כִּי גַזַּז אוֹתָם
 קב"ה, וְכֹל אֵינֹז יְסוּדֵי בֵּיתָא קְדִישָׁא כִּלְהוּ אֶתְּגַנְיֹזוּ וְלֹא
 חִלַּק מֵהֶם, אֵלֵא כֹל הַיְסוּדוֹת שֶׁל בֵּית מִקְדָּשׁ הַקְדוּשׁ כּוֹלָם נִגְנֹזוּ, וְלֹא אֶתְּאֲבִידוּ
 מִנֵּיהוּ אֶפִּילוּ חֵד וְלֹא נֵאֱבַד מֵהֶם אֶפֶי חֵד, וְהֵינּוּ לֹא נִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי זוּזַן חֲלִילָה
 כִּי לְעוֹלָם בִּשְׁעַת הַתְּפִילָה וּבִשְׁבֻתוֹת יֵשׁ יְחוּד אֵלֵא שְׁבֻזְמָן הַגְּאוּלָּה יִהְיוּ בִּיחּוּד תְּמִידֵי כְּאוּ"א,
 וּ"ש וְכֹד יִהְיֶה קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא וּכְשִׁיחֻזוֹר הַקְּב"ה וְיִוָּקִים לָהּ
 לְיְרוּשָׁלַם עַל אֶתְרֵיהּ וְיַעֲמִיד אֶת יְרוּשָׁלַם עַל מְקוּמָהּ, אֵינֹז יְסוּדֵי
 אֲבָנִין קְדָמָי אֵלֹו הַיְסוּדוֹת הַרְּאֻשׁוֹנִים, יִהְיֶה לְאֶתְרֵיהּ יְחֻזוּ
 לְמִקּוּמָם, וְלֹא יִשְׁלִיט בָּהוּ עֵינָא אַחְרָא (נ"א בִּישָׁא) וְלֹא יוּכַל לְשַׁלּוּט
 בָּהֶם עֵין אַחֲרָת כִּי מְרֻב רִיבּוּי הָאוּר שְׁבָהֶם לֹא יוּכַל לְהִסְתַּכַּל בָּהֶם (מִק"מ), בַּר
 בְּזֻמָּנָא דִּיכְחוּל בַּר נֶשׁ עֵינָוִי בְּהוּא פּוּכָא רַק בְּזֻמָּן שְׂאֵדָם
 יִכְחוּל וְיִשִּׁים בְּעֵינָוִי פּוּךְ, וְיִמְלִי עֵינָוִי מִנֵּיהּ וְיִמְלָא עֵינָוִי מִמֶּנּוּ, וְהֵינּוּ שִׁיקְדֵשׁ
 אֶת עֵינָוִי וְאֶת עֵינֵי שְׁכֹלוּ, וְכִדִּין יַחֲמֵי כָּל אֲבָנִין וְכֹל יְסוּדֵי
 יְרוּשָׁלַם אִזּוּ יִרְאֶה אֶת כֹּל הָאֲבָנִים וְיִסּוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַם, מִתְּקַנָּן עַל
 אֶתְרֵיהּ מִתּוֹקְנִים עַל מְקוּמָם, דְּלֹא שְׁלִיטוּ בָּהוּ שְׂאֵר עֲמִין שְׁלֹא
 שְׁלַטוּ בָּהֶם שְׂאֵר עֲמִין, וְכֹל אֵינֹז אֲבָנִין יְקָרִין אַחְרָנִין וְכֹל אוֹתָם אֲבָנִים
 יְקָרוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵם יְסוּדוֹת חֲדָשִׁים, וְכֹל אֵינֹז בְּנֵינֵי אֲבָנִין וְכֹל הָאֲבָנִים

של הבנין, בָּלְהוּ קְיָיְמִי עַל קְיֻמַּיִהוּ כולם עומדים במקומם, כי יחזרו זו"ן

למקומם ויותר ממה שהם ויהיו כאו"א.

בזמן החורבן השכינה נסתלקה למעלה ובזמן הנאולה הקב"ה ישיב אותה
למקומה

וְכִדִּין ואז נאמר (ישעיה נב) **כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן.**

ושאל **מֵאֵי בְּשׁוּב יְהוָה** מה הפירוש בשוב ה'. **אֲלָא כִּד**

שְׁלִיטוֹ עָלֶיהָ שָׂאָר עַמִּין אלא בזמן שכביכול שלטו על ציון וירושלים שאר

עמים, **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לָהּ לְעֵילָא** הקב"ה העלה את השכינה

למעלה, **וּבְהַהוּא זְמַנָּא אִיהוּ יְהִדְר לָהּ לְאַתְרָהּ** אבל לעתיד לבוא

יחזיר הקב"ה את השכינה למקומה, **דְּכִתִּיב בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן. בְּשׁוּב**

יְהוָה וְדָאִי שכתוב בשוב ה' מי ישיב את השכינה, ודאי ה' ואז יהיה יחוד זו"ן

בתמידות.

רק מי שזיכך את ראייתו יוכל לראות ביסודות של ירושלים

וְתָא הָוִי בא וראה, **כָּל מַאֲן דְּאַסְתִּים מִן עֵינָא** כל דבר שנסתר מן

העין כמו אבני היסודות הראשונים של בית המקדש, **וְלֹא אֶתְיִיְהִיב**

רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ עֵינָא ולא ניתן רשות לשלוט ביה העין, **לָא יִכְלִין**

לְמִשְׁלַט בֵּיהּ עֵינָא לא יכולים לשלוט בו העינים הרגילות, **בְּרַ בְּכַחְלָא**